

[Per Hækkerup.]

god ordens skyld, sige til statsministeren, at nu har vi jo leget juleleg med hensyn til aftale eller ikke aftale indgået imellem de 3 regeringspartier. Jeg har her Jyllands-Posten for i dag, hvori der er en artikel, som — ja, tvinger mig til at stille et spørgsmål til statsministeren, for der siges nemlig her i artiklen:

„Denne ping-pong frem og tilbage om de 45 punkter vil fortsætte. Jyllands-Postens gengivelse af de 45 punkter var naturligvis korrekt. Det, som statsministeren har dementeret, har været påstande om en protokol eller en aftale. Han er ikke blevet spurgt om et referat af de førte forhandlinger mellem de 3 regeringspartier. Det er dette referat, Jyllands-Posten har gengivet . . .“

Ja, jeg troede, et protokollat var et referat, men mine sprogkunders rækker altså ikke så vidt. Nu vil jeg gerne spørge statsministeren: findes der et sådant referat?

Haunstrup Clemmensen: Hr. Aksel Larsen udtalte for lidt siden fra denne talerstol på den meget sarkastiske facon, som tinget har haft lejlighed til at beundre i årtier, at man jo ikke skulle være overrasket over det regeringsforslag, der her forelå vedrørende momsen, for de 3 regeringspartier havde jo tidligere fortalt, hvilken afskyelig beskatningsform der var tale om. Jeg vil gerne spørge hr. Aksel Larsen, om han ikke vil vise os den godhed at forklare, hvornår f. eks. det konservative folkeparti har udtalt sig på den måde. Jeg går ud fra, at hr. Aksel Larsen har sin hukommelse og sine oplysninger i orden, når han fremsætter den slags udtalelser. Jeg går også ud fra, at der ikke er tale om nogen forveksling — det kan jo ske for enhver. Det kan vel ikke være egne partifællers udtalelser, hr. Aksel Larsen kommer til at tænke på? Det blev fra folketingets talerstol for ikke så forfærdelig lang tid siden refereret, hvordan hr. Vivike havde talt om den lede skat, og det er vel derfor naturligt, at vi andre må spørge hr. Aksel Larsen, hvordan han i virkeligheden mener sig berettiget til at korrekse os andre så forfærdelig hårdt. Der var måske også en mulighed for, at hr. Aksel Larsen i stille stunder kunne få tid til den for ham selvfølgelig interessante oplevelse at læse sine

egne tidligere udtalelser fra dette folketings talerstol netop om samme sag, inden han bliver alt for sarkastisk. Må jeg blot erindre om udtalelserne den 21. maj 1965 (Folketingstidende 1964-65, sp. 5501), hvor hr. Aksel Larsen sagde:

„Ja, jeg skal gentage, hvad jeg mener jeg sagde før, at min sympati for tanken om en merværdioms er blevet adskilligt mindre, efter at jeg har set lovforslaget og ministrenes fremsættelse. Jeg tror ikke, det er den rette vej.“

Og så kommer nogle af de sædvanlige bemærkninger — det var dengang over for en socialdemokratisk regering — om, at regeringen vil komme ud for et nyt dilemma:

„Det vidner igen om, hvor lidet plan der er over dette lands økonomiske og finansielle politik.“

Her ser vi igen den evige kritiker. Kun i 14 korte måneder af hans 35-årige liv i dette hus har han undgået at beskyldte enhver regering for at være mere eller mindre talentløs, mere eller mindre udygtig. Jeg kan måske også erindre om, at den 26. oktober 1965, da momsen igen var til behandling, udtalte hr. Aksel Larsen (Folketingstidende 1965-66, sp. 498):

„Jeg vil samtidig gentage, hvad jeg har sagt før: man skal være meget betænkelig ved enten isoleret eller som led i en skattereform at gøre meromsen til lov. Alt tyder på, at den bliver meget omstændelig at praktisere . . .“

Når man er så kritisk over for andre, skulle man måske bare en enkelt gang tænke på sine egne tidligere udtalelser.

Må jeg så ikke lige til sidst have lov at vende tilbage til det spørgsmål, jeg stillede i mit første indlæg, henvendt til de to socialdemokratiske ordførere: hvad er i den nuværende situation socialdemokratiets alternativ til regeringens økonomiske oplæg? Vi fik mange kritiske bemærkninger, vi fik mange polemiske bemærkninger over for regeringen; man afså ikke tid til at meddele hverken dette ting eller befolkningen i dens helhed, hvor socialdemokratiets økonomiske politik i den nuværende situation er at finde.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Ja, jeg beder undskyldte, at jeg glemte at sige det før; jeg troede i